

Pomalować komin to dla nich gratka

160 metrów klekoczącą windą, kilka kroków po galeryjce z ażurową podłogą, siedem metrów w górę po drabince, a potem można już machać wałkiem z farbą, dyndając w powietrzu na linie

MICHAŁ WOLTZUK

Wczoraj zaczęło się malowanie nowego kominu elektrociepłowni Siekierki. Byliśmy na jego czubku.

- Chcicie gumę do żucia? Różnica ciśnienia może zatkać uszy jak w samolocie - uprzedza Damian Porwol z firmy Uniserv, kierownik budowy 170-metrowego kominu. Stoimy u podnóża betonowej kolumny i czekamy, aż zjedzie do nas zewnętrzna winda. Porusza się z prędkością ok. 30 m na minutę, podróż na samą górę trwa więc prawie 5 minut. W połowie drogi winda staje. Co prawda tylko na moment, ale to wystarcza, aby skoczyło mi tętno. - Zmiana palca - stwierdza Damian Porwol. - Jeżeli operator windy jedzie na górę tak jak teraz, to musi cały czas trzymać przycisk, żeby się nie zatrzymała.

Kolory wybiera Unia

Komin budowano od sierpnia zeszłego roku. Pełną wysokość osiągnął w styczniu, potem trwało jeszcze m.in. okładanie jego wnętrza cegielkami ze specjalnego materiału odpornego na związki chemiczne zawarte w spalinach. Teraz szczyt konstrukcji zostanie pomalowany w czerwone i białe pasy. - To wymóg unijny. Wszystkie kominy muszą mieć namalowane cztery pasy czerwone i trzy białe, żeby były z daleka widoczne - mówi kierownik budowy.

Żeby wykonać najwyższy pas, malarze zakładają specjalną uprząż, przypinają się do liny i pokrywają farbą szary beton, łagodnie kołysząc się w tę i z powrotem. Każdy z nich musiał przejść badania zakończone wydaniem uprawnień alpinistycznych. Na widok nietęgiej min reporterów „Gazety”, którzy wjechali

Jacek Szymański i Piotr Melniczek (z tyłu) malują 170-metrowy komin EC Siekierki. Roztacza się stąd wspaniała panorama – w głębi Jezero Wilanowskie i blok Ursynowa

w końcu na samą górę kominu, parszczą nieszczęśliwie skrywanym śmiechem. W ogóle nie zwracają uwagi na to, że wiszą na wysokości półtora raza większej niż ta, na jakiej znajduje się taras widokowy Pałacu Kultury. Szkoda im czasu na zjeżdżanie z kominu na obiad - posiłki jedzą, siedząc na najwyższej galeryjce. Pojemniki z jedzeniem na górę wciągają sobie na linie wyciągarką do niedużych dostaw.

- Ładna pogoda dzisiaj. Doskonała widoczność, słoneczko świeci, nie wieje. Przy dużych wichurach komin leciutko się kołysze, od pionu może się odchylić na jakieś 40 cm - opowiada Damian Porwol.

W siatkówkę na szczyście

Malowanie nowego kominu potrwa tydzień. Miesiąc zajmie dokończenie robótki starego, 120-metrowego. Robot-

nicy Uniservu robią to za pomocą młotów pneumatycznych i pil diamentowych. - Czasami używamy specjalnej maszyny, która kruszy beton i powoli przesuwają się w dół, ale tutaj tuż obok są budynki elektrociepłowni. Spadający gruz mógłby wyrządzić dużo szkód - mówi kierownik budowy.

Uniserv buduje na Siekierkach jeszcze jeden, 200-metrowy komin. To konstrukcja bardziej złożona niż ten wła-

śnie malowany. To właściwie trzy komin w jednym, dlatego jest sporo grubszy. - Na platformie, która jest na jego szczycie, można by grać w siatkówkę - mówi Damian Porwol. Ten komin zaczął rosnąć w czerwcu, a kilka dni temu, gdy osiągnął zaplanowaną wysokość, zdjęto szalunki. Jego wyposażenie i podłączenie potrwa do listopada 2010 r. Nizszy sąsiad powinien zacząć działać kilka tygodni wcześniej. ◊